

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-916/2026-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ivani Markotić, u pravnoj stvari tužitelja Željka Bujanovića iz Zagreba, Lukšić 15, OIB:87157956277, kojeg zastupa punomoćnik Mario Lovrić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Savska cesta 32, OIB:81793146560, kojeg zastupa punomoćnica Dora Hanžeković Žuža, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Hanžeković i Partneri d.o.o., radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 11. lipnja 2026. u nazočnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Paule Petrić, odvjetničke vježbenice i zamjenice punomoćnice tuženika Sunčice Matić, odvjetničke vježbenice, dana 14. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

" 1. Proglašava se nedopuštenom ovrha na novčanim sredstvima tužitelja koja se vodi pred Financijskom agencijom temeljem rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Lade Škaričić Sinčić iz Zagreba posl. br. : Ovr-45778/2012 od dana 27. studenog 2012.g., a po prijedlogu tuženika HRVATSKI TELEKOM d.d., Savska cesta 32, 10000 Zagreb, OIB : 81793146560 kao ovrhovoditelja protiv tužitelja Željka Bujanović, Baburičina 23, 10000 Zagreb OIB : 87157956277 kao ovršenika.
2. Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju parnični trošak sa zateznim kamatama, a koje na iznos parničnog troška teku od dana donošenja presude pa do isplate, sve u roku 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju Željku Bujanoviću iz Zagreba, Lukšić 15, OIB:87157956277 naknaditi tuženiku Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Savska cesta 32, OIB:81793146560 parnični trošak u iznosu od 125,00 EUR uvećano za zakonske zatezne kamate tekuće od dana 14. srpnja 2026. pa do isplate, obračunate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je rješenjem i zaključkom Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-198/2026-4 od dana 30.1.2026. upućen da protiv tuženika u roku od 15 dana od dana dostave zaključka pokrene parnicu radi proglašenja nedopuštenim izvansudske ovrhe koja se vodi pred Financijskom agencijom temeljem rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Lade Škaričić - Sinčić iz Zagreba poslovni broj: Ovr-45778/2012 od dana 27.11.2012. iz razloga propisanog odredbom čl. 50. st. 1. točka 11. Ovršnog zakona. Tvrdi da je nastupila zastara potraživanja o kojem je odlučeno ovršnom ispravom. Naime, javna bilježnica je donijela gore navedeno rješenje o ovrsi pljenidbom i prijenosom novčanih sredstava ovršenika koje ima na računu kod banke – temeljem vjerodostojne isprave, a kojim se utvrđuje da ovršenik duguje iznos od 1.205,61 kn (160,01 EUR) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 723,07 kn (95,97 EUR) od 20.02.2012. do isplate
- na iznos od 473,54 kn (62,85 EUR) od 20.03.2012. do isplate
- na iznos od 9,00 kn (1,19 EUR) od 20.04.2012.g. do isplate,

kao i troškove ovršnog postupka u iznosu od 973,00 kn (129,14 EUR) dana 27.11.2012. Tvrdi da nikada nije zaprimio račune na temelju kojih je ovrhovoditelj pokrenuo ovršni postupak te u odnosu na iste ističe prigovor zastare prava na utvrđivanje obveze, kao i zastare prava na naplatu. Naime, u skladu s čl. 21. Ovršnog zakona, na materijalno pravne pretpostavke i posljedice provedbe ovršnog postupka primjenjuju se odredbe zakona kojima se uređuju obvezni odnosi (Zakon o obveznim odnosima) pa se ukazuje kako je zastara tražbina konkretnog ovrhovoditelja propisana u čl. 232. st. 1. točki 3. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11) gdje je određen jednogodišnji rok zastare za tražbine pošte, telegrafa i telefona za uporabu telefona i poštanskih pretinaca te druge njihove tražbine koje se naplaćuju u tromjesečnim ili kraćim rokovima. Tuženik kao ovrhovoditelj je dana 3.9.2014. dostavio FINA- i navedeno rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-45778/2012 od dana 27.11.2012. koje je ostalo nenaplaćeno pa je na temelju navedenog tuženik ponovno pokrenuo ovršni postupak na temelju navedenog rješenja o ovrsi, a za koje je ovršenik, ovdje tužitelj, saznao dana 19.12.2025. Tužitelj ističe da je navedeni ovršni postupak je u apsolutnoj zastari temeljem čl. 241. i čl. 245. Zakona o obveznim odnosima budući je rješenje o ovrsi doneseno dana 27.11.2012., prekid zastare je nastao dana 3.9.2014., a dana 3.9.2024. je nastupila apsolutna zastara pa su tužba i tužbeni zahtjev u potpunosti osnovani. Opreza radi, u odnosu na navode tuženika iz točke 3 obrazloženja rješenja i zaključka poslovni broj Ovr-198/2026-4 od 30.1.2026. u kojem je navedeno: „...te da je temeljem čl. 12 Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN 68/18) isknjiženo iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje dana 4.8.2018., a obzirom zastara počinje teći ponovo od isknjiženja osnove za plaćanje.“ tužitelj ističe da je istaknuta tvrdnja u potpunosti neosnovana budući se odredbe navedenog zakona ne mogu primijeniti na predmetno potraživanje jer je Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN 68/18) stupio na snagu dana 4. 8.2018., nakon što je ovršni postupak pokrenut pa se na taj pravni odnos mora primijeniti Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN 91/10, 112/12) prema kojem je ovršni postupak okončan nemogućnošću naplate istog danom dostave rješenja o ovrsi bankama. Tužitelj ukazuje i da je tuženik propustio u prekluzivnom roku iz čl. 5. st.4. Ovršnog zakona radi namirenja iste tražbine predložiti novo sredstvo ili predmet ovrhe, a što je mogao sukladno čl. 5. st. 3. OZ-a. Budući nije u prekluzivnom roku podnio

prijedlog za promjenu sredstva ili predmeta ovrhe odustao je od provedbe ovršnog postupka pa se kasnije ne može pozivati na prekid zastare čl. 241. Zakona o obveznim odnosima. Temeljem svega istaknutog tužitelj tvrdi da je rješenje o ovrsi nezakonito i neosnovano te da se ovrha ima smatrati nedopuštenom pa predlaže da sud navedeno utvrdi presudom i naloži tuženiku da naknadi tužitelju prouzročeni parnični trošak.

Tužitelj uz tužbu kao dokaz prilaže rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-45778/12 od 27.11.2012., Izvod iz poslovnih knjiga tuženika, dopis punomoćnika tuženika FINI od 3.9.2014. te rješenje i zaključak Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-198/2026-4 od dana 30.1.2026.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Ističe da je nesporno da je tuženik kao ovrhovoditelj radi nepodmirenih računa podnio ovršni prijedlog javnom bilježniku Ladi Škaričić Sinčić iz Zagreba 2012. godine; da je na temelju ovršnog prijedloga javni bilježnik Lada Škaričić Sinčić 27.11.2012. donio rješenje o ovrsi pod poslovni broj Ovr-45778/12; da je predmetno rješenje o ovrsi postalo pravomoćno i ovršno 18.7.2014.; da je zbog neispunjenja obveza proizašlih iz predmetnog rješenja o ovrsi, tuženik kao ovrhovoditelj navedeno rješenje o ovrsi dostavio na provedbu FINA-i 3.9.2014.; da je FINA zahtjev za naplatu temeljem rješenja o ovrsi, poslovni broj Ovr-45778/12 zaprimila i uvrstila u redoslijed naplate 17.9.2014.; da je predmetno rješenje bilo evidentirano u Očevidniku FINA-e do stupanja na snagu čl. 12. ZPONS—a, odnosno do 4.8.2018.; da je tuženik ponovno dostavio predmetno rješenje o ovrsi na provedbu FINA-i 18.12.2025.

3. Tuženik ističe da se u konkretnom slučaju radi se o potraživanju koje proizlazi iz ovršne isprave i to rješenja o ovrsi javnog bilježnika Lada Škaričić Sinčić poslovni broj Ovr-45778/12 od 27.11.2012., pa sukladno čl. 233. st. 1. Zakona o obveznim odnosima takvo potraživanje ovrhovoditelja zastarijeva za deset godina, čak i ako zakon predviđa kraći zastarni rok. Napominje da tužitelj u svom računanju zastarnog roka nije uzeo u obzir pravila o prekidu zastare propisana čl. 241. Zakona o obveznim odnosima, koji glasi: "Zastara se prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine." Nadalje, kogentnom zakonskom odredbom sadržanom u čl. 245. st. 3. Zakona o obveznim odnosima propisano je: "Kad je prekid zastare nastao podnošenjem tužbe ili pozivanjem u zaštitu, ili isticanjem prijeboja tražbine u sporu, odnosno prijavljivanjem tražbine u nekom drugom postupku, zastara počinje teći iznova od dana kad je spor okončan ili završen na neki drugi način". Tuženik napominje kako je čl. 245. st. 1. Zakona o obveznim odnosima propisano kako: "Nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru", kao i da se prekid zastare odnosi na određenu tražbinu. Dakle, u konkretnoj situaciji postoji kontinuitet prekida zastare, a koji prekid u odnosu na tražbinu koja je predmet ovog postupka traje od 10.12.2013. te dok god je rješenje o ovrsi bilo evidentirano redoslijedu naplate FINA-e jasno je da je trajao prekid zastare. Slijedom svega navedenog, matematički je neupitno kako nije prošao vremenski period od 10 godina potreban za zastarijevanje tražbine utvrđene pravomoćnom odlukom budući da je zastara bila u prekidu od podnošenja predmetnog rješenja o ovrsi na naplatu 10.12.2013. do 04.08.2018., odnosno isknjiženja iz Očevidnika FINA-e, te je zastara ponovno prekinuta ponovnom aktivacijom rješenja o ovrsi 19.12.2025.

4. U odnosu na navode tužitelja da je tuženik propustio u prekluzivnom roku od dana "isknjiženja" predložiti novo sredstvo ovrhe pozivajući se na čl. 72. st. 2., kao i na čl. 5. OZ-a, tuženik ističe kako su iste zakonske odredbe u potpunosti irelevantne za predmetni postupak budući da se odredbe na koje se tužitelj poziva ne primjenjuju se u slučaju provedbe izvansudske ovrhe. Nadalje, tužitelj navodi kako nikada nije primio račune temeljem kojih je ovršni prijedlog podnesen. Tuženik u odnosu na te navode također ističe da su irelevantni za predmetni postupak budući da se računi ne dostavljaju preporučeno poštom pa stoga ne mogu niti biti predmet dokazivanja. Osim navedenog, tužitelj je rješenjem i zaključkom naslovnog suda, poslovni broj Ovr-1198/26 od 30.1.2026. upućen da pokrene parnicu iz razloga propisanog odredbom čl. 50.st.1.t.11. OZ-a, stoga se u ovom predmetnom postupku može raspravljati samo o pitanju zastare predmetne tražbine, a iz cjelokupne dostavljene dokumentacije i iznesenih navoda jasno je kako je prigovor zastare tužitelja u cijelosti neosnovan. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te naloži tužitelju da naknadi tuženiku parnični trošak zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana presuđenja do isplate.

Uz odgovor na tužbu tuženik kao dokaze prilaže preslike zahtjeva za naplatu od 03.09.2014., zahtjeva za naplatu od 18.12.2025., rješenja o ovrsi Ovr-45778/12 od 27.11.2012., Specifikacija izvršenja osnove za plaćanje Ovr-45778/12 zaprimljene 17.9.2014.

5. Pred sudom je dana 11.6.2026. održano pripremno ročište na kojem je tužitelj u cijelosti ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva, predložio je pročitati dostavljenu dokumentaciju i usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti. Tuženik je ostao kod odgovora na tužbu, također je predložio da se pročitaju dostavljeni dokazi te da se tužbeni zahtjev odbije. Stoga je sud, sukladno čl. 292.a. st. 2. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, u nastavku: ZPP-a) na pripremnom ročištu zaključio prethodni postupak i na istom ročištu održao i zaključio glavnu raspravu.

6. Bitne činjenice potrebne za donošenje odluke sud je utvrdio čitanjem naprijed pobrojane dokumentacije dostavljene uz tužbu i odgovor na tužbu. Cijeneći rezultate provedenog dokaza sukladno čl. 8. ZPP-a sud utvrđuje da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja koji je kao ovršenik zaključkom Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-198/2026-4 od dana 30.1.2026. upućen da protiv tuženika kao ovrhovoditelja u roku od 15 dana od dana dostave zaključka da sud proglasi nedopuštenom izvansudsku ovrhu koja se vodi pred Financijskom agencijom temeljem rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Lade Škaričić - Sinčić iz Zagreba poslovni broj: Ovr-45778/2012 od dana 27.11.2012. iz razloga propisanog odredbom čl. 50. st. 1. točka 11. Ovršnog zakona, točnije zbog stava da je tražbina tuženika u cijelosti zastarjela.

8. Nije sporno da je javni bilježnik Lada Škaričić Sinčić dana 27.11.2012. donijela rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-45778/12 koje je steklo svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti dana 18.7.2014. Nije sporno niti da tužitelj kao ovršenik nije ispunio obvezu plaćanja određenu navedenim rješenjem zbog čega je tuženik kao ovrhovoditelj Financijskoj agenciji podnio zahtjev za naplatu temeljem

predmetnog rješenja o ovrsi koji je zahtjev zaprimljen i uvršten u redoslijed naplate dana 17.9.2014. Isto je bilo evidentirano u Očevidniku FINA-e do dana 4.8.2018. kada je isknjižen temeljem čl. 12 st. 1. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN br. 68/18) koji propisuje da ako se tražbina iz osnove za plaćanje ne naplati od ovršenika fizičke osobe u cijelosti u roku od tri godine od primitka u Agenciju, nakon što po toj osnovi za plaćanje nije bilo nikakvih naplata posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa tog ovršenika, Agencija prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje za ovršenika iz osnove za plaćanje za kojeg su zadovoljeni navedeni uvjeti. Nije sporno da je tuženik ponovno, dana 18.12.2025. podnio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-45778/12 FINI na provedbu.

Sporno je koliko traje zastarni rok, je li u konkretnom slučaju došlo do prekida zastare i ako jest kada te može li sud u ovom postupku cijeliti navode tužbe točnije prigovore koje tužitelj nije isticao u ovršno postupku iz kojeg je upućen na pokretanje ovog parničnog postupka.

9. U čl. 233 st. 1 ZOO-a propisano je da sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare. Budući se u konkretnom slučaju radi o tražbini utvrđenoj pravomoćnim rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-45778/12 koje je dana 27.11.2012. donio javni bilježnik Lada Škaričić Sinčić ima se primijeniti desetogodišnji zastarni rok koji teče od dana pravomoćnosti i ovršnosti rješenja tj. od dana 18.7.2014.

10. U čl. 241 ZOO-a propisano je da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine. Tuženik je podnio rješenje o ovrsi na naplatu FINI dana 17.9.2014. i tom je radnjom došlo do prekida zastare. Prekid je trajao do dana isknjiženja iz Očevidnika FINA-e tj. do dana 4.8.2018. U čl. 245 st. 1 ZOO-a je određeno da nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru. Stavak 4. istog članka propisuje da zastara koja počinje teći iznova poslije prekida navršava se kad protekne onoliko vremena koliko je zakonom određeno za zastaru koja je prekinuta. Stoga je u ovom konkretnom slučaju desetogodišnji zastarni rok počeo ponovno teći dana 4.8.2018. Tuženik nije poduzimao nikakve radnje radi prisilnog ostvarenja tražbine sve do dana 18.12.2025. kada je FINI ponovno dostavio zahtjev za naplatu novčane tražbine iz rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-45778/12 koje je dana 27.11.2012. donio javni bilježnik Lada Škaričić Sinčić. Iz navedenog je jasno da od dana kada je zastara počela ponovno teći (4.8.2018.) pa do dana podnošenja zahtjeva za naplatu FINI (4.8.2018.) nije protekao rok od 10 godina pa je istaknuti prigovor zastare neosnovan u cijelosti.

11. Tužitelj je upućen u ovaj parnični postupak zbog žalbenog razloga predviđenog čl. 50 t. 11 Ovršnog zakona propisuje da protiv rješenja o ovrsi ovršenik može izjaviti žalbu ako je nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom. Tuženik, tamo ovrhovoditelj, je u cijelosti osporio osnovanost prigovora slijedom čega je tužitelj kao ovršenik sukladno čl. 52 st. 3 OZ-a zaključkom poslovni broj Ovr-1198/26 od 30.1.2026. upućen na pokretanje parnice sve sukladno čl. 52 st. 3 OZ-a koji propisuje da ako ovrhovoditelj ospori postojanje tih razloga ili se ne očituje u roku od osam dana, sud prvoga stupnja donijet će bez odgode zaključak kojim će ovršenika uputiti da u

roku od petnaest dana od dostave zaključka pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz stavka 1. ovoga članka zbog kojeg je izjavio žalbu. Iz navedenog jasno proizlazi da nema raspravljanju o okolnostima vezanih za dostavu i primitak računa zbog neplaćanja kojih je i doneseno rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave.

12. Odluka o trošku je donesena je temeljem čl. 154 st. 1 i čl. 155 ZPP-a sukladno vrijednosti predmeta spora (160,01 EUR), u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Tuženiku pripada pravo na naknadu troška sastava odgovora na tužbu u iznosu od 25 bodova (Tbr. 8 t.1) i zastupanja na ročištu 11.6.2026. u iznosu od 25 bodova (Tbr. 9.t.1). Uz vrijednost jednog boda u iznosu od 2,00 EUR (Tbr. 54) i 25 % PDV-a u iznosu od 25,00 EUR, priznati trošak tuženika iznosi 125,00 EUR, uvećano za zakonske zatezne kamate tekuće od dana 14.7.2026. pa do isplate, obračunate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

U Zagrebu dana 14. srpnja 2026.

Sutkinja
Ivana Markotić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke imaju pravo na žalbu koju mogu podnijeti ovome sudu u roku od 15 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi pisano, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Pun. tužitelja uz rješenje za pristojbu na presudu
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088a-bc31b**

Kontrolni broj: **025dc-b6bc4-4a8cd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.